

Camins

Un relat de: [Esther Llombart Ramis](#)

«L'aleteig de les ales d'una papallona pot provocar un tsunami a l'altre costat del món». A l'altre costat del món no ho sé, però el meu cos tremolaria si retrocedís en el temps i en aquella cruïlla els meus braços volessin en una altra direcció. Només el cruixit dels meus peus trepitjant les fulles seques del camí prohibit, del camí que deien que es perdia, provocarien una vibració que s'estendria per totes les meves cèl·lules. Em deixaria emportar per aquell remolí huracanat que deien que era perillós, sense posar-hi resistència. Em deixaria engolir per l'onada gegantina, i allí ens trobaríem.

Van endreçar el meu sistema caòtic i van establir totes les condicions inicials de la meua vida. Vaig transitar per terreny pla i les passes esmorteïdes damunt de cotó fluix reverberaven insulsament. Aquest recorregut de negra placidesa només m'ha dut una cosa bona: el fill que he portat en el meu ventre. Res més.

La nostra bogeria va ser colgada per la prudència vella i agra que, vestida de decència, va fer seu el nostre petit univers. Si creus que encara hi som a temps, estimada meua, despullem-nos de tots aquells pedaços de roba vetusta amb els que hem caminat, fem trémer les mirades i que el tsunami arrabassi el nostre enyor.